

Základní škola Jevíčko
příspěvková organizace

ORGANIZAČNÍ ŘÁD ŠKOLY

ŠKOLNÍ ŘÁD

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Č.j.: 9 - 1c / 2007

Vypracoval: Mgr. Miloslav Parolek ředitel školy

Schválil: Mgr. Miloslav Parolek ředitel školy

Pedagogická rada projednala dne: 31.8.2012

Školská rada schválila dne: 31.8.2012

Směrnice nabývá platnosti ode dne: 3.9.2012

Směrnice nabývá účinnosti ode dne: 3.9.2012

Změny ve směrnici jsou prováděny formou číslovaných písemných dodatků, které tvoří součást tohoto předpisu.

Obecná ustanovení

Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydávám jako statutární orgán školy tuto směrnici. Směrnice je součástí školního řádu školy, podle § 30 odst. (2) školského zákona. („Školní řád obsahuje také pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků a studentů.“).

I. Obecné zásady

1. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci i zákonní zástupci dětí a nezletilých žáků, popřípadě osoby, které vůči žákům plní vyživovací povinnost, byly včas informovány o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka. Základním prostředkem k seznámení zákonného zástupce žáka s hodnocením je žákovská knížka. Tento dokument slouží i k další písemné komunikaci mezi rodiči (zákonnými zástupci a školou).

2. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady. (Uvedené způsoby doplňuje vyučující bodovým či procentuálním hodnocením, které slouží jen jako podklad pro závěrečné hodnocení a klasifikaci. Vyučující pracuje také se sebehodnocením žáka.)

4. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení jen v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

5. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Při hodnocení žáků vzdělávaných podle individuálních vzdělávacích plánů se vychází ze zásad a kritérií stanovených tímto individuálním plánem.

6. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakovával ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakovával ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

7. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

8. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

9. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

10. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakovával; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

11. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

12. Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel, vyučující. Žáka lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku. Po dobu plnění povinné školní docházky žáka nelze podmíněně vyloučit nebo vyloučit.

13. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči pracovníkům školy nebo školského zařízení se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených zákonem.

14. O podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka rozhodne ředitel školy do dvou měsíců ode dne, kdy se o provinění žáka dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy se žák provinění dopustil, s výjimkou případu, kdy provinění je klasifikováno jako trestný čin podle zvláštního právního předpisu. O svém rozhodnutí informuje ředitel pedagogickou radu. Žák přestává být žákem školského zařízení dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o vyloučení, nestanoví-li toto rozhodnutí den pozdější.

II. Zásady hodnocení chování

1. Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické

či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

2. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci. Běžné pochvaly uděluje i vyučující daného předmětu.

3. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

- a) napomenutí třídního učitele,
- b) důtku třídního učitele,
- c) důtku ředitele školy.

4. Pravidla pro udělování pochval a jiných ocenění a ukládání napomenutí a důtek jsou také součástí školního vzdělávacího programu.

Kritéria hodnocení žáka při udělení pochvaly a opatření k posílení kázně

Výchovná opatření (pochvaly a kázeňská opatření) mohou být udělena kdykoli během školního roku. O jejich udělení jsou rodiče (zákonní zástupci) informováni neprodleně prokazatelným způsobem. Výchovná opatření ředitele školy jsou projednána v pedagogické radě.

Pochvaly	
Pochvala třídního učitele (vyučujícího) je oceněním	Příklady udělení pochval
	<ul style="list-style-type: none"> • za vzorné plnění povinností třídní služby • za práci pro třídu v žákovské samosprávě • za pomoc spolužákům • za aktivity spojené s třídou (např. soutěže tříd), s celoškolskými akcemi (např. soutěže, koncert, projektové dny), s prezentací školy (např. soutěže, školní časopis) a školní reprezentací • za výrazné zlepšení prospěchu

Pochvala ředitele školy je oceněním	<ul style="list-style-type: none"> • za výrazný projev školní nebo občanské iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci • za mimořádný projev lidskosti za záslužný nebo statečný čin • u příležitosti ukončení povinné školní docházky nejlepším žákům
Formy udělení pochval	
<ul style="list-style-type: none"> - zápis třídním učitelem (vyučujícím) do žákovské knížky - zápis třídním učitelem na vysvědčení (pochvaly ředitele školy) - předání pochvalného listu, diplomu, věcného daru před žáky třídním učitelem nebo ředitelem školy 	

Kázeňská opatření	
Napomenutí třídního učitele	<p>Příklady nevhodného chování a jednání a porušení školního řádu</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>drobné a neúmyslné porušení školního řádu, méně závažné přestupky proti školnímu řádu</i> <p>např. zapomínání pomůcek, žákovské knížky, domácích úkolů, pozdní příchody (individuálně posouzené), vlastní nepořádnost, neplnění povinností třídní služby, nevhodné chování a jednání v rámci vrstevnických vztahů, drobné slovní útoky, ...</p>
Důtka třídního učitele	<ul style="list-style-type: none"> • <i>opakované drobné porušení školního řádu, ojedinělé závažné přestupky proti školnímu řádu</i> <p>např. vyhýbání se povinností, opakované zapomínání, vědomé neplnění zadaných úkolů, nepřezouvání, opakované pozdní příchody (individuálně posouzené), nevhodné chování a jednání v rámci vrstevnických vztahů - drobné slovní útoky, drobné ničení školního majetku, neomluvené hodiny - nepřítomnost ve škole zaviněná žákem (individuálně posouzené)</p>
Důtka ředitele školy	<ul style="list-style-type: none"> • <i>ojedinělé hrubé porušení školního řádu, časté závažné přestupky proti školnímu řádu</i> <p>např. nevhodné chování a jednání v rámci vrstevnických vztahů - slovní útoky na spolužáka či dospělého, hrubé agresivní chování a ničení školního majetku, vědomé časté neplnění školních povinností, úmyslná ztráta a poškození žákovské knížky, špatná pracovní morálka, časté pozdní příchody a záškoláctví (individuálně posouzené)</p> <p><i>pozn: neomluvenou absenci řeší třídní učitel se zákonnými zástupci žáka, pokud přesáhne 10 hodin, svolává ředitel školy výchovnou komisi; přesáhne-li 25 hodin, ředitel školy zašle oznámení příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí nebo obecnímu úřadu</i></p>
Formy uložení kázeňských opatření	
<ul style="list-style-type: none"> - zápis třídního učitele do žákovské knížky - osobní dopis ředitele školy rodičům (zákonným zástupcům) žáka 	

5. Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení důtky třídního učitele. Důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.

6. Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

7. Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

III. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

Žáky vedeme k sebehodnocení ve všech vyučovacích předmětech všech ročníků. Schopnost sebehodnocení je oblast, kterou žáci potřebují rozvíjet. Učitelé při hodnocení pracují s jejich sebehodnocením a předmětovým portfoliem, pokud je s žáky založí.

Pravidla pro sebehodnocení:

- V jednotlivých vyučovacích předmětech stanovíme a žákům sdělíme základní učební požadavky. Jasně formulujeme, jaké dovednosti si žáci mají osvojit, čemu se mají naučit. Upozorňujeme žáky, jaké činnosti nebo pokusy budou provádět, o čem budeme hovořit.
- Žákům důvěřujeme a sebehodnocení nepovažujeme za příležitost k podvádění. Díky zpětné vazbě mají učitelé i žáci přehled o tom, co a jak již žáci zvládli. Takto vedení žáci nemají potřebu podvádět, protože podvádění pro ně ztrácí smysl, jelikož nevede ani k prožití pocitu úspěchu ani k cíli, kterým je dosahování co nejlepších výsledků.
- Žáky vedeme k tomu, aby si do učebních materiálů zaznamenávali to, co už dobře ovládají, např. hvězdičkou. Na základě takto provedeného sebehodnocení můžeme přistupovat k individuálnímu řešení jejich problémů a nejasností.
- Používáme činnostní přístupy a metody učení, které umožňují žákům odhalovat chyby, hned je opravovat a brát si z nich poučení. Žákům tak průběžně umožňujeme uvědomění, co z probíraného učiva již ovládají.
- Žákům umožňujeme vyjadřovat své myšlenky, názory a prezentovat své vědomosti. Nejdříve dáváme příležitost projevit se žákům, kteří se v daném učivu orientují jako první. Na jejich příkladě si ostatní žáci nejlépe uvědomí vlastní znalosti.
- Snažíme se co nejčastěji využívat učební materiály, ve kterých je sebehodnocení zapracované.
- K sebehodnocení písemných cvičení přistupujeme teprve po dostatečném procvičení. Tehdy, až je žák schopen uvědomit si, že probírané učivo ovládá.
- Předkládáme žákům ukázky správně vypracovaných úkolů různé obtížnosti a upřesňujeme, co požadujeme na výborné ohodnocení a co je hodnoceno již chvalitebně. Žáci vědí, jakou náročnost úkolů mají k určitým ohodnocením zvládat. Stejně stanovíme ukazatele při hodnocení slovním (písemném) bez klasifikačních stupňů. Žák potom ví, k čemu ve svém snažení směřuje, a je mu tak dána možnost sebehodnocení.
- Dodržujeme zásady a pravidla pozitivního hodnocení.

IV. Stupně hodnocení chování a prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií.

Klasifikace chování

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ni ředitel po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) včetně dodržování vnitřního řádu školy během klasifikačního období, a to ve škole i při akcích organizovaných školou.

2. Při klasifikaci chování se přihlíží k individuálním a věkovým zvláštnostem žáků, morální, sociální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná. U žáků s prokázanými poruchami chování (v péči psychiatra, s problémovým chováním) jsou respektována navrhovaná opatření odborných pracovníků.

3. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) 1 - velmi dobré,
- b) 2 - uspokojivé,
- c) 3 - neuspokojivé.

4. Při klasifikaci chování žáka podle odstavce 3 se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení podle odstavce 3.

5. Charakteristika stupňů klasifikace chování:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Chová se a jedná slušně, taktně, zdvořile a ohleduplně, respektuje ostatní. Méně závažných přestupků proti pravidlům školního řádu se dopouští ojediněle. Žák je přístupný výchovnému působení, chápe odpovědnost za své chyby a snaží se je napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák úmyslně narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje i jiných osob. Žák se opakovaně dopustí přestupků proti pravidlům chování nebo školnímu řádu i přes kárná opatření udělená třídním učitelem (napomenutí, třídní důtka) nebo ředitelem školy (důtka ředitele školy). Ojediněle se dopustí velmi závažného přestupku. Přistupuje k výchovným opatřením s projevenou snahou své jednání napravit nebo zlepšit své chování.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, vážně ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje i jiných osob. Svým chováním a jednáním negativně ovlivňuje soužití ve třídě nebo ve škole. Žák se dopustí dalších závažných přestupků i přes důtku ředitele školy. Odpovědnost za svá pochybení a výchovná opatření nepřijímá, nebo je vůči nim apatický.

Klasifikace prospěchu

1. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu (Pro interní průběžné hodnocení používáme devítibodovou klasifikační stupnici využívající mezistupně "minus", a to z důvodu vyšší vypovídací hodnoty. Vyučující mohou při průběžné klasifikaci a jejím shrnutí ve čtvrtletí použít i lomené známky, např. 1/2, pokud je jeho výkon na hranici dvou klasifikačních stupňů).

- a) 1 - výborný,
- b) 2 - chvalitebný,
- c) 3 - dobrý,
- d) 4 - dostatečný,
- e) 5 - nedostatečný.

2. Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

3. Klasifikaci doplňuje vyučující bodovým či procentuálním hodnocením, které slouží pouze jako podklad pro závěrečné hodnocení a klasifikaci. Při využití bodového či procentuálního hodnocení se na stupnici dohodnou učitelé daného předmětu v ročníku. (Týká se kontrolních prací předkládaných vedení školy na konci hodnotícího období). Vyučující pracuje i se sebehodnocením žáka, případně jeho předmětovým portfoliem.

4. Při klasifikaci prospěchu žáka podle odstavce 1 se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení podle odstavce 1.

5. Kritéria klasifikace (slovního hodnocení) v "základní škole"

Při hodnocení výsledků vzdělávání se posuzuje zejména:

- **kvalita získaných znalostí** (úplnost, ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných cílových znalostí - faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů)
- **kvalita a rozsah získaných dovedností** vykonávat požadované vzdělávací činnosti (úroveň dosažených výsledků vzdělávání)
- **schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti** při řešení teoretických a praktických úkolů
- **kvalita myšlení** (samostatnost, tvořivost, originalita, pohotovost)
- **kvalita práce s informacemi** (schopnost nalézt, třídít a interpretovat informace)

- **kvalita spolupráce** (osvojení dovednosti účinně spolupracovat)
- **píle žáka a jeho přístup ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon** (aktivita, domácí příprava, příprava pomůcek)
- **kvalita komunikativních dovedností** (přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu)
- **umění učit se** (osvojení účinných metod samostatného studia)

6. Charakteristika stupňů prospěchu v "základní škole"

Stupeň 1 – výborný

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických i praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Účelně si organizuje svoji práci. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost, originalita a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho vzdělávání jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Ty dovede využívat ke svému zlepšení. Je schopen kontroly. Dokáže pracovat s informacemi a spolupracovat s ostatními. Je schopen samostudia. Prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu.

Projevuje kladný vztah k práci, vždy používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení. Úspěšně rozvíjí estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost, někdy originalita. Jeho ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Nedostatky dokáže využívat ke svému zlepšení. Je schopen kontroly. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty. Při práci s informacemi má drobné problémy, zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje pouze drobnou podporu nebo pomoc. Většinou prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu.

Projevuje kladný vztah k práci, používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení. Rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 – dobrý

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Má problémy s organizací vlastní práce. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, neoriginální, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. Při práci s informacemi má častější problémy, jak při jejich získávání a třídění, tak zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje podporu a pomoc.

Pracoviště udržuje někdy v pořádku. Materiály, nástroje a vybavení používá bezpečně a účinně pouze někdy. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Nedokáže si samostatně zorganizovat vlastní práci, vyžaduje výraznou pomoc učitele. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho písemný a ústní projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Při práci s informacemi má zásadní problémy, často je nedovede zpracovat. Při spolupráci s ostatními vyžaduje výraznou podporu nebo pomoc ostatních.

Méně dbá na pořádek na pracovišti, materiály, nástroje a vybavení většinou nepoužívá bezpečně a účinně. Nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti a dovednosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Výsledky práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat. Nedovede pracovat s informacemi, má problémy s jejich vyhledáváním. Nedokáže spolupracovat s ostatními i přes jejich pomoc a podporu. Nedokáže si zorganizovat vlastní práci.

Neprojevuje zájem o práci a vztah k ní. Nedbá na pořádek na pracovišti, materiály, nástroje a vybavení nepoužívá téměř nikdy bezpečně a účinně. Nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

7. Kritéria klasifikace (slovního hodnocení) v "základní škole praktické"

Při hodnocení výsledků vzdělávání se posuzuje zejména:

- **kvalita získaných znalostí** (osvojení požadovaných cílových znalostí)
- **kvalita a rozsah získaných dovedností** vykonávat požadované vzdělávací činnosti
- **uplatňování osvojených znalostí a dovedností** při řešení vzdělávacích úkolů (zvláště praktických)
- **kvalita myšlení** (samostatnost, tvořivost, pohotovost)
- **kvalita práce s informacemi** (vyhledávání, třídění, využívání informačních zdrojů)
- **kvalita spolupráce** (osvojení dovednosti účinně spolupracovat)
- **píle, snaha a přístup ke vzdělání** (aktivita, domácí příprava, příprava pomůcek)
- **kvalita komunikativních dovedností** (vyjadřování myšlenek – přesnost, výstižnost, správnost)
- **umění učit se** (osvojení dovednosti samostatně se učit)

8. Charakteristika stupňů prospěchu v "základní škole praktické"

Stupeň 1 – výborný

Žák osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení jednotlivých úkolů správně nebo s menšími chybami. Ústní projev je zpravidla výstižný a správný. Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, samostatný, využívá osobních předpokladů. Má zájem o předmět, je připraven včetně pomůcek. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené znalosti a dovednosti při řešení úkolů. Prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu. Je samostatný, pilný, pohotový. V jeho projevu je zřetelná tvořivost. Přesně a výstižně se dokáže ústně i písemně vyjadřovat. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho vzdělávání jsou kvalitní, mohou mít pouze menší nedostatky. Je schopen kontroly. Dokáže pracovat a spolupracovat s ostatními. Dokáže se samostatně učit.

Projevuje kladný vztah k práci, udržuje pracoviště v pořádku. Úspěšně rozvíjí estetický vkus. S nadšením provádí všechny pohybové aktivity a zvládá je v rámci svých možností.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení jednotlivých úkolů s menšími chybami. Vědomosti a dovednosti mají malé mezery, k jejich odstranění potřebuje pomoc učitele. Projev je méně působivý, dopouští se chyb. Na jejich odstranění spolupracuje s učitelem. V činnostech je zpravidla aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Má menší zájem o předmět, je připraven včetně pomůcek. Samostatně a tvořivě s menší pomocí učitele uplatňuje osvojené znalosti a dovednosti při řešení úkolů. K výkonu vzdělávacích činností někdy žádá drobnou pomoc učitele. Mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti ústního a písemného projevu. Nedostatky dokáže využívat ke svému zlepšení. Je schopen kontroly. Vyžaduje pouze nepatrnou podporu nebo pomoc. Dokáže se učit s malou dopomocí. Projevuje kladný vztah k práci, zpravidla udržuje pracoviště v pořádku. Rozvíjí svůj estetický vkus a úspěšně provádí téměř všechny pohybové aktivity v rámci individuálních možností.

Stupeň 3 – dobrý

Žák má v přesnosti a úplnosti závažné mezery. Své neúplné vědomosti dokáže částečně odstranit s větší pomocí učitele. Jeho ústní a písemný projev je málo rozvinutý. V činnostech je málo aktivní, snaživý a tvořivý. Projevuje malou snahu a zájem o předmět. V získaných znalostech, pojmech, má žák mezery. Vyžaduje pomoc při řešení úkolů, kde uplatňuje osvojené znalosti a dovednosti. Při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. K výkonu vzdělávacích činností žádá pomoc učitele. Je méně samostatný. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, neoriginální. Mívá nedostatky ve správnosti ústního a písemného projevu. Grafický projev je méně estetický a má nedostatky. Při spolupráci s ostatními vyžaduje podporu nebo pomoc.

Pracoviště udržuje v pořádku. Nemá aktivní zájem o estetiku a tělesnou kulturu, vykonává jen některé pohybové aktivity v rámci individuálních možností.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák má v přesnosti a úplnosti závažné a četné mezery. Své vědomosti dokáže uplatnit jen velmi omezeně a jen za pomoci učitele. Jeho ústní a písemný projev je málo rozvinutý. V činnostech je většinou pasivní, rozvoj jeho schopností je neuspokojivý, osvojené vědomosti a dovednosti nedovede nebo nechce aplikovat. Zájem o předmět je minimální. Osvojené znalosti a dovednosti uplatňuje se závažnými chybami. Jedině se soustavnou pomocí učitele je schopen si zorganizovat vlastní práci. Je nesamostatný. Napodobuje ostatní, často i chybně, není tvořivý. Má vážné nedostatky ve správnosti a přesnosti ústního a písemného projevu. Některé závažné nedostatky a chyby dovede s pomocí učitele opravit. Při spolupráci s ostatními vyžaduje výraznou podporu nebo pomoc ostatních, nebo je při ní pasivní.

Méně dbá na pořádek na pracovišti. Projevuje velmi malý zájem a snahu.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák si předepsané učivo neosvojil. Jeho ústní a písemný projev je nevyhovující. Žák je v činnostech pasivní, nepracuje ani pod vedením učitele. Neprojevuje zájem o předmět. Má velmi podstatné nedostatky v dovednosti vykonávat požadované vzdělávací činnosti. Zpravidla neprozkazuje píli, jeho snaha je minimální nebo krátkodobá, je převážně pasivní. Má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti ústního i písemného projevu. Nedokáže si zorganizovat vlastní práci. Výsledky práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné. Nedokáže spolupracovat s ostatními i přes pomoc a podporu. Nedovede se samostatně učit.

Nedbá na pořádek na pracovišti, neprojevuje zájem o práci.

V. Hodnocení vzdělávání žáků na vysvědčení

1. Při použití klasifikace se chování žáka ve škole na akcích pořádaných školou hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) 1 - velmi dobré
- b) 2 - uspokojivé
- c) 3 - neuspokojivé

2. Při použití klasifikace se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- a) 1 - výborný
- b) 2 - chvalitebný
- c) 3 - dobrý
- d) 4- dostatečný
- e) 5 - nedostatečný

3. Při hodnocení podle výše uvedeného odst. 2 jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

4. Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Celkové hodnocení žáka na vysvědčení

1. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a),
- d) nehodnocen(a).

2. Žák je hodnocen stupněm

- a) prospěl(a) s vyznamenáním

není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního

hodnocení musí být alespoň polovina povinných předmětů hodnocena na úrovni stupně výborný a žádný povinný předmět nesmí být hodnocen na nižší úrovni než chvalitebný; v případě kombinace slovního hodnocení a klasifikace nesmí být slovní hodnocení předmětu na nižší úrovni než stupeň chvalitebný, v případě potřeby úroveň slovního hodnocení posoudí vyučující daného předmětu, slovní hodnocení předmětu se nezapočítává do průměru,

b) prospěl(a)

není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo, odpovídajícím slovním hodnocením,

c) neprospěl(a)

je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není - li z něho hodnocen na konci druhého pololetí,

d) nehodnocen(a)

není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

3. Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost (podle odst. 3 kapitoly Hodnocení žáků na vysvědčení), která ovlivňuje jejich výkon.

Individuální vzdělávání

1. Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.

Kurz pro získání základního vzdělání

1. Na závěr kurzu koná žák zkoušky z předmětů stanovených školním vzdělávacím programem pro poslední ročník základního vzdělávání, s výjimkou předmětů volitelných a nepovinných.
2. Po úspěšném vykonání zkoušek nebo opravných zkoušek žák obdrží vysvědčení.
3. Konání zkoušek je možné i bez předchozího vzdělávání.

VI. Zásady pro používání slovního hodnocení, včetně předem stanovených kritérií.

1. Slovním hodnocením lze nahradit klasifikaci u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (výukové potíže, vývojové poruchy učení, lehké mentální postižení...) Ředitel školy rozhodne o použití slovního hodnocení (kombinaci slovního a klasifikace) na základě doporučení pedagogicko-psychologické poradny (PPP), speciálního pedagoga, výchovného poradce, třídního učitele nebo žádosti zákonného zástupce.

2. Hodnocení známkou běžně doplňujeme slovním při hodnocení skupinové práce, při pohovoru s rodiči. Učitel popisuje, co se žák naučil, jaké nedostatky by měl odstranit. Kombinaci slovního hodnocení a známky využíváme také k vyjádření výjimečných schopností žáků nebo k vyjádření zásadních nedostatků.

3. Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jeho vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a označení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro chování žáka.

4. Formulace slovního hodnocení je v kompetenci učitele daného vyučovacího předmětu. Slovní hodnocení je třeba formulovat ve smyslu pozitivní motivace a podpory osobního rozvoje žáka. Sdělení by měla být ve své formě kladná, avšak objektivní, v případě potřeby negativního hodnocení oslabená ve významu používání slov jako často, převážně apod., prezentována vždy jako projev zájmu o žáka.

VII. Způsob získávání podkladů pro hodnocení.

1. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky

- je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věčné a všestranné
- vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu nebo v individuálním vzdělávacím plánu
- je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné
- nesmí vést ke snižování důstojnosti a sebedůvěry žáků
- jeho nedílnou součástí je sebehodnocení a vzájemné hodnocení

2. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k individuálním a věkovým zvláštnostem žáka, ke speciálně vzdělávacím potřebám, zdravotnímu stavu, kvalitě jeho výchovného prostředí, i k tomu, že žák mohl v průběhu hodnotícího období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

3. Hodnocení žáků je prováděno průběžně, zpravidla ve vyučovacích hodinách nebo v souvislosti s činnostmi (např. projektové dny), které s výukou bezprostředně souvisí.

4. Formy a způsoby dílčího hodnocení si volí učitel podle charakteru předmětu a vlastního uvážení sám. Může kombinovat slovní formy hodnocení i klasifikaci, využívat předmětové portfolio (např. výtvarná výchova), sebehodnocení.
5. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména:
 - soustavným diagnostickým pozorováním (příprava žáka na výuku, práce ve vyučování, snaha, píle a výsledky),
 - různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové, ...),
 - kontrolními písemnými pracemi předkládanými vedení školy (v 2. – 9. ročníku - český jazyk, matematika, 2 x ročně na konci pololetí), spolupracují učitelé v daném ročníku
 - testovými úlohami (ověřování očekávaných výstupů daného ročníku nebo období - 3. r., 5. r., 9. r.) předkládanými vedení školy (1. – 9. ročník, předměty převážně teoretického zaměření), úlohy, včetně hodnocení, připraví společně učitelé daných předmětů (předmětové komise, metodické sdružení)
 - analýzou výsledků různých činností žáků (např. práce na projektech, účast v soutěžích, olympiádách),
 - konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologem, speciálním pedagogem, odborným lékařem.
6. Při hodnocení práce žáka učitel přihlíží
 - ke školní práci (přípravenost, aktivní zapojení, prezentaci ve škole),
 - k měřitelným výsledkům (zkoušení ústní i písemné, testy, vyhodnitelné výsledky dílčích předmětových výstupů),
 - k zvládnutí rozvíjených předmětových dovedností,
 - k domácí přípravě a její prezentaci ve škole (např. domácí úkoly, referáty),
 - k sebehodnocení a případně předmětovému portfolio,
 - k speciálně vzdělávacím potřebám žáka.
7. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení, zdůvodňuje je a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených činností, projevů, výkonů, výsledků. Po ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek, prací, testů a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů.
8. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhnou učitelé rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.
9. O termínu souhrnné písemné práce, která má trvat více než 20 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do přehledu v třídní knize nebo kalendáře ve třídě. V jednom dnu je možno uskutečnit jen jednu takovou práci, za koordinaci písemných prací je zodpovědný třídní učitel.
10. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o hodnocení (klasifikaci) žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkového hodnocení žáka. V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru předá podklady pro hodnocení žáků zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
11. Stupeň hodnocení (klasifikace) určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Pokud předmětu vyučuje více učitelů, na hodnocení se dohodnou. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňský pobyt, léčebný pobyt, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující

respektuje hodnocení žáka, které předloží škole instituce, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkoušuje.

12. V celkovém hodnocení (klasifikaci) zahrne vyučující kvalitu práce, aktivitu, píli, snahu a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. (viz bod 6.) Stupeň prospěchu se neurčuje jen na základě průměru z klasifikace za příslušné období.

13. Prospěch a chování žáků se projednává každé čtvrtletí v pedagogické radě (popř. na dílčích poradách 1x týdně)

14. Vyučující do katalogového listu žáka v třídním výkaze zapisuje známky (slovní hodnocení) z jednotlivých předmětů na konci daného hodnotícího období. Termín stanoví ředitel školy, nejpozději však 48 hodin před jednáním pedagogické rady. Vyučující připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod. Třídní učitel zapisuje do katalogového listu žáka udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho školní aktivitě a činnosti ve škole průběžně nebo na základě rozhodnutí pedagogické rady.

15. Učitel sděluje výsledky hodnocení, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky.

16. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů v polovině prvního a druhého pololetí i na konci daného hodnotícího období.

Informace jsou rodičům předávány převážně při osobním jednání na třídních schůzkách nebo v den individuálních pohovorů. Rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o hodnocení (klasifikaci) žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoli veřejně.

Rodiče mohou k získání informací využít i konzultační hodiny vyučujících.

18. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče (zákonné zástupce) vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.

19. Vyučující podklady pro hodnocení uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin. V případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. října dalšího školního roku. Kontrolní písemné práce musí být předloženy k nahlédnutí každému žákovi a na požádání ve škole také rodičům (zákonným zástupcům) žáka, např. při individuálních pohovorech.

20. Vyučující přistupuje k hodnocení objektivně, s přiměřenou náročností a pedagogickým taktem vůči žákovi. Účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí. Učitel hodnotí jen probrané učivo, před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení a procvičení učiva. V případě negativního hodnocení poskytne žákovi možnost pro dosažení úspěšnějšího hodnocení.

21. Třídní učitelé (výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů pro hodnocení. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

VIII. Komisionální a opravné zkoušky

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
4. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

Individuální vzdělávání

1. Pokud má zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka, může do 8 dnů od konání zkoušek písemně požádat ředitele školy o přezkoušení žáka; byl-li zkoušejícím žáka ředitel školy, krajský úřad. Pokud ředitel školy nebo krajský úřad žádosti vyhoví, nařídí komisionální přezkoušení žáka.

Kurz pro získání základního vzdělání

Žákovi, který byl v kurzu při zkouškách na závěr kurzu hodnocen z jednoho nebo více předmětů stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením, umožní ředitel školy vykonání opravné zkoušky. Opravná zkouška je komisionální a koná se nejpozději do šesti měsíců od poslední zkoušky na závěr kurzu.

Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky

1. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
3. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.
6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
7. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

IX. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

1. Dítětem, se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských prepisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním znevýhodněním zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.

2. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení. Žákům, u nichž je diagnostikováno zdravotní postižení je nezbytné po celou dobu docházky do školy věnovat speciální pozornost a péči.

3. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

4. Klasifikace byla provázena hodnocením, které klasifikaci může zcela nahradit, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

5. Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píše tento žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při hodnocení (klasifikaci) se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb. Klasifikace a hodnocení je v souladu s individuálním vzdělávacím plánem, pokud je pro žáka vypracován.

8. Vyučující postupuje individuálně, využívá všech dostupných informací odborných vyšetření, spolupracuje s výchovným poradcem. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zákonnými zástupci žáka a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován. Společně hledají možná řešení.

9. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných se řídí vyhláškou č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání, pokud není zvláštním právním předpisem stanoveno jinak. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je součástí charakteristiky školního vzdělávacího programu.

Hodnocení nadaných dětí, žáků a studentů

1. Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeradit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přerazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy

Závěrečná ustanovení

1. Kontrolou provádění ustanovení této směrnice je statutárním orgánem školy pověřen zaměstnanec: Mgr. Miloslav Parolek
2. O kontrolách provádí písemné záznamy
3. Směrnice nabývá účinnosti dnem: 31.8.2012

V Jevíčku dne 31.8.2012

Mgr. Miloslav Parolek, ředitel školy

Příloha:

Přehled právních předpisů, ze kterých pravidla hodnocení žáků vychází:

Zákon č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)

Vyhláška č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky

Vyhláška č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných

